

[Ulrich.]

var nationaløkonomisk forsvarligt at bibeholde de store Brug. Dertil vil jeg sige: Ja, jeg betragter i dette Øjeblik de store Brug for mere nationaløkonomiskforsvarlige end de smaa Brug. Derfor kan vi fra vor Side ikke have noget som helst at erindre imod, at disse store Brug bliver bestaaende.

Fremdeles fik jeg Svar paa nogle Spørgsmaal, jeg havde rettet til den højtærede Minister, som for øvrigt mente, at disse Spørgsmaal var overflødige. Nej, det var de netop ikke. Jeg kan læse lige saa godt som den højtærede Minister, og jeg kan udmærket læse, hvad der staar i disse Paragraffer. Men vi ved jo desværre, hvorledes det vil gaa her som saa mange andre Steder, at Love fortolkes. Derfor maatte jeg have en bestemt Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorvidt der i den omtalte Lov angaaende den sønderjydske Udstykning, hvortil der var ydet 10 Mill. Kr. af Jordfondens Midler, ogsaa rummedes Byggelaan. Efter som jeg kunde læse Loven, mente jeg ikke, der rummedes dette, og nu har jeg Ministerens Ord for, at der ikke gør det. Det var den Udtalelse, jeg var nødt til at have fat i for nærmere at kunne belyse det fuldstændig falske i Ministerens Forslag angaaende Anvendelsen af Jordfondens Midler. Thi naar Byggelaanene ikke rummes i de 10 Mill. Kr., kræves der yderligere af Jordfondens Midler til den i Sønderjylland vedtagne Udstykning 13 Mill. Kr. Disse 13 Millioner er der altsaa forlods disponeret over ved den sønderjydske Jordlov. Og saa kommer vi til det mærkelige Resultat, at Ministeren i det foreliggende ministerielle Lovforslag i Løbet af 3 Aar kræver 45 Mill. Kr. til Udstykning, og af disse har Ministeren 34 Millioner aflejret i Jordfondens Midler, medens der kun er 7 Millioner til Disposition. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvor skal saa alle de resterende Millioner komme fra? Har Ministeren nogen som helst Bemyndigelse fra Finansministeren til at mene, at han kan tage dem af Statskassen? Der mangler disse Penge i Jordfonden til at udføre de Ting, som Ministeren i sin Lov foreslaar, at Jordfonden skal udføre. Hvor vil han tage disse Penge fra? Jeg vil gerne have Svar derpaa. Nu stiller det sig altsaa 13 Mil-

lioner daarligere, end da jeg forleden talte, idet der forlods er disponeret over disse 13 Millioner til Opførelse af Bygninger paa de i Sønderjylland foretagne Udstykninger for de bevilgede 10 Mill. Kr.

Ligeledes spurgte jeg, om der ikke et eller andet Sted i Ministerens Forslag rummedes noget, som kunde udlægges som givende Kommunerne Bemyndigelse til at kræve Ekspropriation af Jord til Husmandsbrug. Jeg sagde: Saaledes som jeg kan læse Lovforslaget, findes det ikke. Der findes derimod Tilladelse til, at Kommunerne kan ekspropriere Jord inde ved Byerne til Byggepladser og Havelodder. Jeg vilde altsaa have Ministerens Ord for, at det var rigtigt, saaledes som jeg opfattede det, at Kommunerne ikke kan ekspropriere Jord til Husmandsbrug, men derfor har Ministeren indsat en Bestemmelse om, at man fra Jordfondens Side afgiver et Tilskud, som for øvrigt intet Tilskud er, paa $\frac{1}{4}$ af Jordkøbet for at udligne Forskellen mellem Ekspropriationen og Købet i det frie Marked. Nu har jeg faaet Ministerens Ord for, at denne min Opfattelse er rigtig, og det maatte jeg have for at være garderet mod, at man pludselig kom til at staa overfor en Fortolkning, der gik i fuldstændig modsat Retning.

Dernæst var Ministeren kommet til det mærkværdige Resultat af mine Udtalelser, at jeg havde talt om, at Jordfonden skulde købe Skov. Nej, det, jeg sagde i min Omtale af det, der skete i Fjor ved Indkøbet af Boller Gods, var dette, at den Maade, hvorpaa dette Køb skete, bevirkede et direkte Tab for Jordfonden, for at Staten kunde faa en Skov til en billigere Penge, end den rettelig burde have haft, og det er ikke Meningen, at Jordfondens Midler skal anvendes paa den Maade.

Jeg spurgte dernæst den højtærede Minister, hvilken Bemyndigelse han havde til at bevilge Ekstralaan til et Beløb af 6 000 Kr. til de forsøgsvis for Statens Regning opførte Bygninger paa noget af den Jord, der var udstykket nede i Sønderjylland. Hertil svarede Ministeren, at den Beføjelse havde han i Henhold til Lov Nr. 132 af 15. April 1930, som er en Tillægslov til Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929